

Закон України

Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України

Перший Національний Український Конгрес постановляє:

I . Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131) зі змінами:

1) у статті 27:

частину першу викласти в такій редакції:

“Співучасниками злочину, поряд із виконавцем, є замовник, організатор, підбурювач та пособник.”

Додати до статті 27 частину 1¹ такого змісту:

"Замовник – це особа або група осіб, яка виразила зацікавленість у виконанні злочину."

2) у статті 50:

частину другу викласти в такій редакції:

“Метою покарання є: кара за скоєний злочин, виправлення засуджених, запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами.”

частину третю викласти в такій редакції:

“Визнається і усвідомлюється, що передбачені цим законом покарання можуть завдати фізичних страждань або принизити людську гідність, що є неминучим наслідком процесу покарання.”

3) статтю 51 викласти в такій редакції:

“Стаття 51. До осіб, визнаних винними у вчиненні злочину, судом можуть бути застосовані такі види покарань:

1. штраф;
2. тілесні покарання;
3. позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу;

4. позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
5. громадські роботи;
6. виправні роботи;
7. службові обмеження для військовослужбовців;
8. конфіскація майна;
9. арешт;
10. обмеження волі;
11. тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців;
12. позбавлення волі на певний строк;
13. каторжні роботи;
14. довічне позбавлення волі;
15. позбавлення життя.”

4) Розділ X доповнити статтями:

Стаття 53¹. Тілесні покарання.

1. Тілесні покарання – це побиття засудженого батою або палками. Тілесні покарання обмежуються вищеназаним вичерпним переліком і встановлюються судом для кожного засудженого індивідуально – в залежності від ступеню встановленої вини засудженого, його суспільної поведінки до та під час вчинення злочину – з метою виправлення засудженого та (або) запобігання вчиненню нових злочинів як засудженим, так і іншими особами.

2. Тілесні покарання разом зі штрафом є основним видом покарання і не мають на меті навмисне каліцтво або насильницьке позбавлення життя засудженого. Тілесне покарання має більш превентивний та виховний характер ніж карний і повинно сприяти виправленню засудженого та (або) запобіганню вчинення нових злочинів як засудженим, так і іншими особами.

Стаття 63¹. Каторжні роботи.

1. Каторжні роботи - це тяжкі і тривалі фізичні роботи, а також роботи по ліквідації аварій, стихійних лих, інших робіт, що прямо чи опосередковано пов'язані з небезпекою для здоров'я та (або) ризиком для життя.

2. Каторжні роботи є основним видом покарання за тяжкі та особливо тяжкі злочини.

Стаття 64¹. Позбавлення життя.

1. Позбавлення життя – це насильницьке позбавлення життя засудженого через повішення, розстріл, або в інший спосіб, що відповідає ступеню вини

засудженого і встановлюється судом на власний розсуд з метою запобігання вчиненню нових злочинів як засудженим, так і іншими особами.

2. Позбавлення життя – є вищою мірою покарання, яка відповідає ступеню вини засудженого і застосовується лише до особи, що вчинила особливо тяжкі злочини та до особи, що винна у злочині, внаслідок якого зазнала смерті одна або більше осіб.

5) Розділ VI особливої частини доповнити статтею:

Стаття 187¹ Рейдерство.

Частина 1. Рейдерство – це будь-які дії з метою незаконного відчуження права власності з використанням захоплення, шахрайства, будь-якого підроблення документів, підкупу, шантажу і силового тиску, зокрема – будь якого фізичного або психологічного впливу, на представників юридичних органів, працівників підприємства чи бізнесу, власників, тощо.

Частина 2. Усі співучасники даного злочину несуть однакову відповідальність – за максимальною мірою відповідальності, яка буде встановлена хоча б одному з усіх співучасників.

Частина 3. При застосуванні даної статті до обвинуваченого, будь-які обставини, що пом'якшують покарання – не враховуються і зменшення міри покарання не застосовується. Обтяжуючі обставини – враховуються в порядку, що встановлений діючим КК.

Частина 4. В залежності від заподіяних наслідків, покарання за рейдерство встановлюється у вигляді штрафу, що встановлюється судом, розмір якого має повністю компенсувати усі наслідки даного злочину (зокрема – компенсація моральної та матеріальної шкоди потерпілим, заподіяної шкоди державним інтересам, шкоди навколишньому середовищу, тощо) та від 15 до 25 років каторжних робіт. У разі загибелі однієї або більше осіб внаслідок рейдерства – встановлюється вища міра покарання у вигляді позбавлення життя.

6) Розділ IX особливої частини доповнити статтею:

Стаття 257¹ Тітуханство.

Частина 1. Тітуханство – це змова і будь-які дії державних посадовців з іншими фізичними та (або) юридичними особами з метою спрямувати останніх на дії щодо перешкоджання здійсненню громадянами своїх прав, зокрема – щодо мирного зібрання, вираження громадянами у будь-який спосіб, що не

заборонений законом, своєї політичної думки та волі, шляхом заподіяння цими іншими особами незаконного фізичного тиску та (або) впливу у вигляді нападу, залякування та (або) вчинення будь-якої іншої реальної та (або) уявної загрози для здоров'я, добробуту та життя громадян, що здійснюють свої громадянські права.

Частина 2. Тітуханство – є суспільно небезпечним діянням і особливо тяжким злочином. Усі співучасники даного злочину несуть однакову відповідальність – за максимальною мірою відповідальності, яка буде встановлена хоча б одному з усіх співучасників.

Частина 3. При застосуванні даної статті до обвинуваченого, будь-які обставини, що пом'якшують покарання – не враховуються і зменшення міри покарання не застосовується. Обтяжуючі обставини – враховуються в порядку, що встановлений діючим КК.

Частина 4. В залежності від заподіяних наслідків, покарання за тітуханство встановлюється у вигляді штрафу, що встановлюється судом, розмір якого має повністю компенсувати усі наслідки даного злочину (зокрема – компенсація моральної та матеріальної шкоди потерпілим, заподіяної шкоди державним інтересам, шкоди навколишньому середовищу, тощо) та від 15 до 25 років каторжних робіт. У разі загибелі однієї або більше осіб внаслідок тітуханства – встановлюється вища міра покарання у вигляді позбавлення життя.

7) Статтю 364 викласти в такій редакції:

“Стаття 364. Корупція та корупційні злочини.

Частина 1. Корупція - це використання особою наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди. Корупція є складним, недостатньо вивченим і вкрай небезпечним суспільним явищем. Будь-які дії з ознаками корупції є корупційним злочином. Наведені нижче види корупційних злочинів не є вичерпними. Поняття корупційного злочину включає в себе наступні його види:

- 1) хабарництво: отримання особою в будь-якому вигляді винагороди (хабара) за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища;
- 2) розкрадання: умисне незаконне обернення певним способом чужого майна на свою користь або користь інших осіб із корисливих мотивів з використанням посадового становища;
- 3) шахрайство: поведінка, націлена на обман або введення в оману приватної або юридичної особи з метою особистої вигоди або вигоди третьої сторони;
- 4) вимагання: примушування приватної або юридичної особи сплатити гроші або надати інші цінності (хабар) в обмін на певні дії або бездіяльність;
- 5) зловживання: зловживання владою або посадовим становищем, перевищення влади або посадових повноважень та інші посадові злочини, що вчиняються для

задоволення корисливих чи інших особистих інтересів або інтересів інших осіб;

6) кумівство: перевага у наданні грошових коштів або іншого майна, переваг, пільг, послуг, нематеріальних активів наближеним особам, родичам, призначення їх на будь-які посади в державних установах;

7) кримінальна приватизація: створення схем злочинної приватизації об'єктів державної власності та практична реалізація таких схем;

8) корупційні оборудки: створення та (або) використання в будь-яких органах державної влади, державних установах, органах місцевого самоврядування тощо схем поборів та відкатів;

9) приховування злочинів: лжесвідчення, саботаж (штучні неефективність та (або) затягування тощо) розслідування злочинів, незаконне закриття кримінальних проваджень;

10) катування та (або) вбивство за замовленням та умисне піддавання фізичним та (або) психічним тортурам, а також насильницьке позбавлення життя за політичними, економічними або іншими суспільно значущими мотивами;

11) інші види: використання інформації, одержаної під час виконання посадових обов'язків, у корисливих чи інших особистих інтересах, необґрунтована відмова у наданні відповідної інформації, несвоєчасне її надання, надання недостовірної чи неповної публічної та (або) службової інформації; неправомірне втручання з використанням посадового становища у діяльність інших державних органів чи посадових осіб з метою перешкоджання виконанню ними своїх повноважень чи домагання прийняття неправомірного рішення.

Примітка: Відповідальність за хабарництво, вимагання, кумівство несуть як особа, що вимагає та (або) отримує хабар, надає переваги наближеним особам та родичам так і особа, що дає хабар та приймає зазначені переваги (крім випадків залучення такої особи до спеціальних операції в такий спосіб компетентними органами).

Частина 2. Корупційний злочин – є тяжким або особливо тяжким злочином. Розмежувальним критерієм тяжкості певного корупційного злочину є його грошовий еквівалент, що встановлюється судом: якщо він становить до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (включно) – злочин вважається тяжким, якщо понад дві тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – злочин вважається особливо тяжким.

Частина 3. За тяжкий корупційний злочин встановлюється покарання у вигляді штрафу, що встановлюється судом, розмір якого має повністю компенсувати всі наслідки даного злочину (зокрема – компенсація моральної та матеріальної шкоди потерпілим, заподіяної шкоди державним інтересам, шкоди навколишньому середовищу, тощо) та обов'язкове позбавлення волі на строк від 6 місяців до 1 року в місцях позбавлення волі загального режиму.

Частина 4. За особливо тяжкий корупційний злочин встановлюється покарання у вигляді каторжних робіт на строк за наступною формулою:

$$\text{Строк} = \frac{\text{Розмір заподіяної шкоди (в грошових одиницях знаменника)}}{\text{мінімальна заробітня платня за місяць (на момент вчинення злочину)}}, \text{ місяців}$$

Примітка: розмір заподіяної шкоди враховується з урахуванням вимог щодо штрафу, зазначених у ч. 3 цієї статті.

Частина 5. Максимальний строк покарання за особливо тяжкий корупційний злочин не встановлюється. У разі загибелі однієї або більше осіб внаслідок будь-якого виду корупційного злочину – встановлюється вища міра покарання у вигляді позбавлення життя.

Частина 6. Після відбуття покарання засудженими за тяжкі та особливо тяжкі корупційні злочини до них застосовується довічне позбавлення права займати державні посади, здійснювати підприємницьку діяльність на територіях будь-яких державних установ та організацій, забороняється постачати товари чи послуги таким організаціям.

II. Порядок кримінального провадження на території України визначається наступним чином:

Стаття 1. Загальний порядок засудження за нововведенні злочини.

Частина 1. Враховуючи стан «внутрішньої окупації» в Україні на поточний час, вироки щодо винності та покарання осіб за вчинені ними злочини виносяться заочно компетентним судом, що буде визначений та (або) призначений Конгресом.

Частина 2. Враховуючи те, що зараз лише розпочато дійсно народну законотворчість, а також наявність невизначеності на цей час по багатьох процесуальних питаннях і неможливість застосування процесуальних норм, які визначені існуючим КПК, усі необхідні відомості для виконання вироку мають бути зазначені у самому тексті вироку.

Стаття 2. Загальний порядок виконання вироків щодо нововведених покарань.

Частина 1. Для запобігання можливим зловживанням з боку виконавця вироку, покарання проводиться з обов'язковою безперервною відео-фіксацією цієї події, копія якої обов'язково направляється до суду, що виніс відповідний вирок – як звіт про виконання даного вироку.

Частина 2. Під безперервну відео-фіксацію обов'язково здійснюється:

- встановлення особи засудженого та на підставі чого його особа встановлена (документ, що встановлює особу, показання не менше двох свідків тощо);
- доведення до засудженого повного тексту вироку, за яким має відбутися покарання та вручення йому копії даного вироку;
- процес приведення вироку до виконання;
- огляд засудженого медичним фахівцем після виконання покарання.

Під час безперервної відео-фіксації засуджений має бути постійно в кадрі. Крім того, в кадрі повинні чітко відобразитися значення дати та часу подій, що фіксуються. За рішенням відповідного суду дані відеоматеріали можуть бути оприлюднені частково або повністю.

Частина 3. Після виконання покарання проводиться огляд засудженого медичним фахівцем з безперервною аудіо- та відео-фіксацією.

Огляд проводиться для встановлення:

- фізичного та психічного стану засудженого,
- ступеню спричинених йому тілесних ушкоджень,
- відсутності загрози для здоров'я та життя засудженого (це не стосується випадку коли засудженого страчують),
- факту смерті засудженого.

При необхідності повинна надаватися первинна медична допомога, відновлення у засудженого свідомості.

Під час огляду медичний фахівець має чітко проголошувати послідовність своїх дій та їх результати (фіксується лише голос медичного фахівця, в кадрі – засуджений).

Забороняється залишати засудженого на місці виконання вироку без приведення його у свідомий стан.

У разі необхідності, засуджений має бути доставлений до місця, де є можливість надати повну медичну допомогу.

Стаття 3. Загальний порядок відбування покарання на каторжних роботах.

Частина 1. На весь строк відбування покарання засуджені до каторжних робіт перебувають у спеціалізованих каторжних таборах і не можуть відбувати покарання в інших місцях утримання.

Частина 2. На весь строк відбування покарання засуджені до каторжних робіт позбавляються усіх виборчих прав.

Частина 3. На весь строк відбування покарання засуджені до каторжних робіт перебувають в індивідуальних кайданах на верхні та нижні кінцівки.

Примітка: Під час робіт, перевезення та в інших необхідних випадках дозволяється звільняти засуджених від індивідуальних кайданів, але з обов'язковим застосуванням групових кайданів на верхні та (або) нижні кінцівки.

Частина 4. На весь строк відбування покарання засуджені до каторжних робіт працюють 6 днів на тиждень. Робочій день засуджених до каторжних робіт визначається розпорядженнями керівництва каторжного табору в залежності від виконуваних робіт та пори року. Але не більше 12 годин на добу та з обов'язковою 30 хвилинною перервою для прийняття їжі.

Примітка: Засуджений має право обрати собі вихідний день індивідуально – за своїми власними релігійними переконаннями, власними потребами, тощо.

Стаття 4. Особливості порядку компенсації шкоди за корупційні злочини.

Частина 1. У разі смерті особи звинуваченої в корупційному злочині до винесення судом вироку, такий вирок виноситься заочно, а подальша компенсація заподіяної цією особою шкоди покладається на її родичів за діючим законодавством України щодо спадщини – до повної виплати.

Частина 2. У разі загибелі засудженого під час відбування покарання за корупційні злочини, або припинення відбування ним встановленого покарання у будь-який інший спосіб (втеча, або встановлені діючим КК види звільнення від покарання) подальша компенсація заподіяної ним шкоди покладається на нього, або, у разі унеможливлення цього за будь-яких обставин – на його родичів за діючим законодавством України щодо спадщини – до повної виплати.

III. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Інші законодавчі акти застосовуються в частинах, що не суперечать цьому Закону.